

پژوهشگران ژاپنی در یک پژوهش جدید دریافتند که آنتی اکسیدان‌های موجود در یک نوع جلبک دریایی می‌توانند در پیشگیری از بیماری پارکینسون موثر باشند.

به گزارش اقتصادسرآمد، پارکینسون یک بیماری تخریب‌کننده عصبی است و در اثر از دست دادن نورون‌هایی ایجاد می‌شود که انتقال‌دهنده عصبی دوپامین مسئول کنترل حرکت و عملکرد شناختی را تولید می‌کنند.

میراژ نیوزدر این باره آورده است: با افزایش سن جمعیت جهان، تعداد بیماران مبتلا به پارکینسون به سرعت در حال افزایش است. بیماری پارکینسون در اثر آسیب عصبی ناشی از تولید بیش از حد گونه‌های فعال اکسیژن ایجاد می‌شود.

سرکوب تولید گونه‌های فعال اکسیژن ضروری است زیرا می‌تواند برای نورون‌های دوپامینرژیک که انتقال‌دهنده‌های عصبی دوپامین را مدیریت می‌کنند، کشنده باشد. در حال حاضر برای درمان پارکینسون، تنها درمان علامتی در دسترس قرار دارد. بنابراین، توسعه روش‌های درمانی و پیشگیری ضروری است. آکیکو کوجیما یوآسا (Akiko Kojima–Yuasa) دانشیار دانشکده تحصیلات تکمیلی زندگی انسان و بوم‌شناسی «دانشگاه متروپولیتن او ساکا» (OMU)، سرپرستی یک گروه پژوهشی را بر عهده دارد که اکثر فیزولوژیکی پلی‌فل‌های جلبک دریایی «اکلونیا کاوا» (Ecklonia cava) را بر پیشگیری از پارکینسون تأیید کرده‌اند.

در این پژوهش، دو نوع آزمایش عملکرد حرکتی روی موش‌های مبتلا به پارکینسون انجام شد که روزانه به مدت یک هفته آنتی اکسیدان‌های خوراکی را مصرف کردند و سپس «روتون» برای آنها تجویز شد. نتایج این آزمایش نشان داد که عملکرد حرکتی کاهش یافته با روتون، بازیابی شده است. همچنین، بهبود در عملکرد حرکتی روده و ساختار مخاط روده بزرگ مشاهده شد.

علاوه بر این، آزمایش‌های صورت گرفته روی سلول موش‌های مبتلا به بیماری پارکینسون، تعامل بیوشیمیایی اثر پیشگیرانه اکلونیا کاوا را تأیید کردند. نتایج آزمایش نشان داد آنتی اکسیدان‌ها آنزیم AMPK را فعال می‌کنند که یک حسگر انرژی درون سلول است و از تولید گونه‌های فعال اکسیژن جلوگیری می‌کند که باعث مرگ سلول‌های عصبی می‌شوند.

پروفسور یوآسا گفت: این پژوهش نشان می‌دهد که آنتی اکسیدان‌های اکلونیا کاوا ممکن است آسیب عصبی را با فعال‌سازی AMPK و مهار تولید گونه‌های فعال اکسیژن درون سلول کاهش دهند. امید است که اکلونیا کاوا بتواند به پیشگیری از بیماری پارکینسون کمک کند. این پژوهش در مجله «Nutrients» به چاپ رسید.

سرتیبه گروه دانش دریا – ایرج گلشنی – «دریا» در میان ایرانیان، جلوه‌گاه حسی و دلی خاصی دارد. در یک کلام، ایرانیان دریا دوست هستند. با توجه به گره خوردن احساس ایرانی با وسعت عمیق دریا، در شعر و ضرب المثل و ادبیات داستانی ایرانیان، به طور گسترده حضور پیدا کرد و مأنوس خلوت و جمع ایرانیان شد.

از همان سالیان دور که ادبیات به نوعی وارد فرهنگ و زندگی مردم ما شد، شاعران و اندیشمندان ایرانی سعی کردند مقوله دریا را در آثارشان منعکس کنند. هرچند این تأثیر به دلیل نبودن زندگی ماشینی و جاده، نه در ایران بلکه در گستره جهانی در زندگی مردم جریان داشت. از همان دوران بود که دریا پیوندی ناگسستنی با زندگی ایرانیان پیدا کرد. گاهی پرداختن به موضوعات دریایی در آثار اندیشمندان ما جنبه عرفانی، تمثیل و نماد داشته و گاهی هم‌رنگ رئالی به خود گرفته است. از طرفی شاعران و اندیشمندان سبک‌های کلاسیک ما همچون: فردوسی، حافظ، سعدی، مولانا و بسیاری دیگر از شاعران و نویسندگان معاصر ما همچون: نیمایوشیخ، مهدی اخوان ثالث، سهراب سپهری، صادق چوپک، احمد محمود و ... هم سعی داشته‌اند در اشعار و قصه‌هایشان اشاراتی واضح به فرهنگ دریا در زندگی‌های دریایی داشته باشند که با مرور آثارشان می‌توان نشانه‌های دریا را مشاهده کرد و در آن تأمل داشت.

دریا در ادبیات کهن

دل دریایی کن ای دوست...

ادبیات جهان را بدون دریا نمی‌توان تصور کرد؛ حتا ادبیات سرزمین‌هایی که فاقد دریا هستند، سرشار است از حس و حال دریا، زیرا دریا نه فقط یک فیزیک بلکه یک مفهوم عمیق است و در تخیل و تغزل، جای مشخصی برای خود دارد. در میان آثار ایرانی نیز همین قاعده وجود دارد. فردوسی در کتاب شاهنامه که یکی از ماندگارترین آثار کهن ما محسوب می‌شود، اشارات قابل توجهی به این مقوله داشته است. وی در جای‌جای این اثر تاریخی تصویری از دریا را جلوی چشممان خواننده می‌گذارد:

سپهد سوی پارس بنهاد روی

همی رفت پر خشم و دل کینه جوی

ز دریا به دریا همی مرد بود

رخ ماه و خورشید پر گرد بود

حافظ نیز در دیوانش از دریا به گونه‌های مختلفی یاد کرده است:

شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین حائل

کجا دانند حال ما سبک‌باران ساحل‌ها

مولانا در حکایتی از کتاب «فی‌مافی» از «نحوی و کشتی‌بان» سخن می‌گوید. در گلستان سعیدی ما حکایت‌هایی را می‌خوانیم که دریا نقش محوری در آنها دارد. مثل حکایت «قدر عاقبت» که داستان غلامی است که از سفرهای دریایی هراس دارد. در قابوس‌نامه عنصرالمعالی که در سال ۴۷۵ هجری قمری تألیف شده است، با قصه‌های زیبای دریایی مواجه هستیم که در وصف آداب معاشرت و کسب فضایل اخلاقی انسان‌ها سخن گفته است. همچنین در کتاب «تذکره‌الاولیا» عطار نیشابوری و «بهارستان» جامی، «کشف‌المحجوب» هجویری و «آراب‌نامه» بیغمی با حکایت‌های زیبا و دلنشین دریایی روبه‌رو می‌شویم که حرف‌های زیادی برای گفتن دارند و هنوز هم در محافل ادبی از آنها یاد می‌شود. همچنین بسیاری از علما و فرهیختگان دیگر نیز در قصه‌های کهن سرزمین ما از حوادث دریایی سخن گفته‌اند که ناصر خسرو، رودکی و خاقانی در این میان بیش از شاعران کلاسیک دیگر در آثارشان به این مقوله پرداخته‌اند.

دریا در ادبیات معاصر

در ادبیات معاصر نیز بسیاری از نویسندگان و ادیبان ما از دریا به عنوان یک نماد یاد کرده‌اند. مثلاً نیمایوشیخ در کتاب «مانلی» از زندگی یک قایقران سخن می‌گوید که در نیمه‌شب غمگین برای کسب روزی به دریا زده است:

... به کجا خواهم رفت؟

از کجا خواهم جست؟...

از پس این گفتار

با تکان دادن پاروش به دست،

به دل موج روان داد شکست...

سهراب سپهری در یکی از اشعار معروفش نگاهی زیبا و عارفانه به دریا دارد:

در آب‌های جهان قایقی هست و من –مسافر قایق – هزارها سال است

سرود دریانوردهای کهن را

به گوش روزنه‌های فصول می‌خوانم

و نیمه‌شب‌ها، با زورق قدیمی اشراق در آب‌های هدایت

روانه می‌گردند و تا تجلی اعجاب پیش می‌رانند...

قیصر امین‌پور در شعر «آبی دریا به رنگ آسمان»، اشارهای اجتماعی به جدایی قطرهای آب از رود دارد. او این شعر دریایی‌اش را اینچنین زمزمه می‌کند:

این من و تو حاصل تقریق ماست

پس تو هم با من بیا تا ما شویم

حاصل جمع تمام قطره‌ها

می‌شود دریا بیا دریا شویم

عنصر «دریا» در ادبیات ایران زمین؛

«روزنامه دریایی سرآمد» بررسی می‌کند

بیایید دریایی شویم

نمود. او نقش مهمی در معرفی آثار دریایی به جامعه ادبی کشور داشت. نوربخش با انتشار آثاری چون «دختر دریا و جوان غواص» و «خلیج فارس و جزایر ایران» و کتاب «دریانوردی در ایران» که به همراه پژوهشگر محترم حمید ودادی به اتمام رساند، نقش موثری در معرفی و اشاعه فرهنگ دریا در ایران ایفا کرد. وی در کتاب «دختر دریا و جوان غواص» یکی از افسانه‌های ماندگار جنوب کشور را که وقایع آن در بندر کنگ و در سواحل خلیج فارس می‌گذرد، با نثری شیوا و خواندنی به انتشار رساند و برای دوستدارانش به یادگار گذاشت.

به هر روی، ادبیات را اگر فشرده احساس بدانیم، در بطن این احساس فشرده، دریا وجود دارد و این موجود زیبا، با معنا، ویژه و برجسته است؛ اما این ادبیات که باید می‌رفت و ایرانی را به منافع دریا گره می‌زد، چنین نکرده و حتا به نظر می‌رسد که ایرانی را از منافع بزرگ دریا جدا کرده و همان مقدار که رابطه مستقیمی بین احساس مردم و دریا ایجاد کرده، رابطه اقتصادی مردم از دریا را ناکام گذاشته است به نحوی که امروزه، در حالی که کشورهای پیشرفته، اقتصاد خود را با دریا گره زده‌اند، مردم آن سامان‌ها، مطالبه گر دریا هستند و از مسئولان خود، سرمایه‌گذاری کلان می‌خواهند و

منافع دریا را به نحو مطلوبی می‌شناسند، مردم ما از منافع دریا غافل هستند. ایرانیان دریا را بیشتر شاعرانه دنبال کرده‌اند تا مقتصدانه. اقتصاد دریا را نمی‌شناسند و حتا باور ندارند که اقتصاد دریا، اکنون اثر گذارترین مفهوم بر اقتصاد دنیاست؛ زیرا جهت گیری تفریحی و تفرجی حاصل از ادبیات احساسی به دریا داشته‌اند نه اقتصادی. شوربختانه، همان رفتار احساسی و برداشت تفریحی ایرانیان، منجر به تعالی صنعت توریسم نشده و باز به دلیل همان نگاه احساسی به دریا، هماغوشی ساحل و دریا را اوج لذت دانسته و دل به دریا زدن را فراموش کرده‌اند و این است که اکثر ایرانیان، هرگز حتا یک سفر دریایی را هم تجربه نکرده‌اند.

رسالت ادبیات نوین دریا:

اکنون، جا دارد که مسئولان و فعالان دریا کمک کنند تا روی دیگری از ادبیات دریا در این کشور شکل بگیرد. روی دیگری که رو به دل دریا زدن دارد. ادبیاتی که مردم ایران را به به عمق دریا ببرد؛ هم برای تفریح و تفرج و هم برای کسب منابع عظیم اقتصادی.

تمرکز بر بازیابی افکار عمومی و تبدیل رفتار سطحی به رفتار عمیق با دریا، تبدیل نگاه کنار ساحلی به رفتار دریانوردی، تبدیل مطالبه خشکی گرای مردم به دریاگرایی، تبدیل زندگی فیزیکی دور از دریا به زندگی در کنار دریا و... با ابزار ادبیات داستانی و شعر و سایر انواع هنر، می‌تواند تغییر بزرگ را در اندیشه و احساس و رفتار ما ایرانی‌ها به وجود آورد.

ادبیات نوین باید تعهد نوینی نسبت به دریا داشته باشد و با توجه به این که دریا با ادبیات ما گره خورده، و مردم این ادبیات را دوست می‌دارند، در حرکت عمومی به سمت دریا موثر باشند و مردم را به منافع دریا برسانند. گرایش عمومی به دریا، باعث حرکت عظیم صنایع و فعالان می‌شود و تلاش آن‌ها و سرمایه‌گذاری آنها را چند برابر می‌کند و ما به منافع دریا می‌رسیم و بیشتر از همیشه، از منافع بی‌نظیر دریا منتفع می‌شویم.

بدون شرح

قاب دوربین

عکس: اصغر بشارتی

بدون شرح...

فریبا عزیزی - اقتصاد سرآمد